

Egyetem

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Kollégiumi tapasztalatcsere

Az Egészségügyi Minisztériumhoz tartozó felsőoktatási intézmények kollégiumainak tapasztalatcserejére Szegeden került sor április 18-19-én a SZOTE Apáthy kollégiumának nagytermében.

A kollégiumi napokat április 18-án délelőtt Bella Károly a SZOTE kollégiumok igazgatója nyitotta meg, köszöntve a tanácskozáson megjelent vendégeket. Az üdvözlő szavak után elmondta, hogy a szakmai tanácskozás legfőbb célja a pécsi, a debreceni, a budapesti, a Szegedi Orvostudományi Egyetem, és az OTKI budapesti főiskolai kara és kihelyezett szegedi tagozata kollégiumainak rendszeres tapasztalatcsereje. Ezután részletesen tájékoztatta a résztvevőket a SZOTE négy kollégiumának szociális helyzetéről.

A tanácskozás első referátumát Macsári Mária a kollégiumok Operatív Bizottságának titkára tartotta, a SZOTE kollégiumok munkájáról, szervezeti és működési szabályzatának módosításáról. Beszédében szólt arról, hogy a KISZ munkának mozgató ereje és legfőbb bázisa a kollégium. A közösségi munka magasszintű koordinálására a KISZ és a kollégium jó kapcsolatára van szükség. E koordinálás megvalósítása a SZOTE kollégiumaiban több szinten folyik. Beszél a kollégiumokban folyó politikai nevelőmunkáról, a szakmai-tanulmányi munka különböző formában történő támogatásáról, valamint a kollégiumokban lakó 123 külföldi hallgató beilleszkedésének segítéséről.

Gabnai Judit, a SZOTE KISZ Bizottság titkárhelyettese a Bizottságnak a kollégiumi mozgalmi munkában megvalósuló irányító szerepéről beszélt felszólalásában. Elmondta, hogy a KISZ Bizottságnak szemellett kell tartania, hogy a KISZ szervezet nevelőmunkájának szerves része, speciális feladata a diákközhatalomban folyó nevelőmunka. A KISZ szervezet felismerte és hasznosítja a kollégiumokban rejlő közvetlen és közvetett politikai lehetőségeket.

Gurzó Mihály, a SZOTE KISZ Bizottság titkárhelyettese a szakkollégiumok szervezésével kapcsolatban vetette fel a kérdést. Tudja-e hatékonyan segíteni az egészségügyi szocialista szakemberképzést a szakkollégium ügy,

hogy e képzési formában résztvevő oktatók és hallgatók ezt mindenféle tekintetben eredményesen ítélik? Ahhoz, hogy a szakkollégiumokban folyó munka valamennyi évfolyam hallgatója számára megfelelő, magas színvonalú munkát jelentsen, a szakkollégiumok meghirdetésének több kritériuma van. A legfontosabb, hogy tanulást segítő oktató-nevelő fórum legyen.

A SZOTE Közművelődési Bizottságának titkára Gajdóczy Sándor, a kollégiumi nevelőmunka és a közművelődés kapcsolatáról szólna hangsúlyozta, hogy a Közművelődési Bizottság tevékenységét úgy folytatja, hogy a kollégiumokat tekinti az egyetem legfontosabb köznevelési alapvető színterének.

Az előadások elhangzása után a társintézmények képviselőinek hozzászólásaival folytatódott pénteken délután és szombaton délelőtt a színvonalas tanácskozás. A hozzászólók többsége a szakkollégiumok létrehozásának szükségességéről, a megvalósítás lehetőségéről, a kollégiumokban folyó tanulmányi, mozgalmi, szakmai és közművelődési munkáról szólt.

A tanácskozáson igazán hasznos, élő információk hangzottak el a hozzászólók részéről. A résztvevők meglevő gondokra kértek válaszokat, megoldásokat, s egyúttal ésszerű javaslatokat tettek. A kollégiumok képviselői mindennapi munkájuk során jelentkező problémákról beszéltek és együtt keresték az optimális megoldási lehetőségeket az általánosan jelentkező gondokra.

A kétnapos tanácskozás április 19-én délelőtt Bella Károly értékelő szavaival ért véget. Összefoglalójában elmondta, hogy igen eredményes volt a találkozó. Megvalósult a kollégiumok közötti hasznos információcsere, sok konkrét kérdésben jutottak meg egyezésre. Igen sok hasznos megjegyzés és javaslat hangzott el a különböző kollégiumok képviselői részéről a szakkollégiumok kérdésével kapcsolatban. Mindenki-nek lehetősége nyílt a kétnapos tanácskozáson negatív és pozitív tapasztalatainak elmondására, s ezek őszinte feltárása feltétlenül egymás munkájának segítését biztosítja a jövőben. A tanácskozásnak az a célja is megvalósult, hogy tovább folytatódjék és ne

szakadjon meg az információcsere lehetősége a különböző kollégiumok között. A szegedi tanácskozáson ugyanis a résztvevők már megegyeztek abban, hogy a legközelebbi kollégiumi napokat Pécsen tartják, s felvetették azokat a kérdéseket, amelyeknek megbeszélésére és megválaszolására az előrelátnatól októberben sorra kerülő pécsi tapasztalatcsere keretében kerül majd sor.

A szakmai tanácskozás mellett a házigazda szegediek igen színvonalas sport- és kulturális programok szervezésével tették gazdagabbá a Kollégiumi Napok eseménysorozatát.

Április 18-án délután a Semmelweis Kollégium ebédlőjében rendezték meg a négy orvoskollégium — Apáthy, Hugonnai, Jancsó, Semmelweis — között a műveltségi vetélkedőt. Az öt fős csapatok tagjai alapos és széleskörű ismeretekről tettek tanúbizonyságot. Az irodalmi szemelvények és zeneszámok tolmácsolásában a Szegedi Nemzeti Színház művészei közreműködtek. A vetélkedőt a Semmelweis kollégium csapata nyerte.

Este hét órákor nagy sikerű pol-beat műsort láthatott a nagyszámú közönség, melynek színhelye ugyancsak a Semmelweis kollégium volt. A műsorban Boros Lajos, José Antonia Tamayo közreműködött. A flamengó gitáros elbűvölő játéka óriási sikert aratott. A nap kulturális program sorozatát hajnalig tartó disco zárta.

Szombaton április 19-én került sor a sportrendezvényekre, mely már a kora délelőtti órákban frissítő úszással kezdődött a SZUE-ban. A SZOTE sportpályáján megrendezett játékos sportvetélkedőn a Jancsó és a Semmelweis csapatai mérték össze fizikai erejüket a különböző ügyességi feladatokban. Sajnos az időjárás csak a délutáni kupamérkőzések résztvevőinek kedvezett. Közel 200-an szurkoltak az Afrikai Kupa kispályás focimérkőzés férfiscapatáinak. A kupát a szegeden tanuló afrikai diákok „válogatottja” nyerte. A Kollégiumi Kupa női kosárlabda bajnokság győztese a Jancsó Kollégium csapata lett.

— kalocsai —

Új egyetemi büfé

A JATE oktatóinak régi gondját oldotta meg az Alföldi Vendéglátó Vállalat azzal, hogy az egyetem Petőfi Sándor sugáruházi épületének földszintjén új büfé üzemeltetését kezdte meg.

Április 10-én délelőtt adták át rendeltetésének az 50 ezer forintos árukészlettel rendelkező gyorsbüfét, ahol negyedostályú áron vásárolhatnak, illetve étkezhetnek egyetemünk tanárai és diákjai. A közel 20 féle gastrofol és mélyhűtött termék, a válogatott saját készítésű áru — lánog, palacsinta, sütemények — mellett kávé, cigaretták, csokoládé, felvágott, tej és még sokféle áru áll a vásárlók rendelkezésére. Az új gyorsbüfé minden nap reggel 8 óráig 14 óra 30-ig tart nyitva.

Reméljük a minőség és a választék nemcsak a megnyitó napján volt gazdag, hanem a későbbiekben is kielégíti majd minden igényt.

A pártszervek feladatairól

(2. oldal)

József Attilára emlékeztünk

(4. oldal)

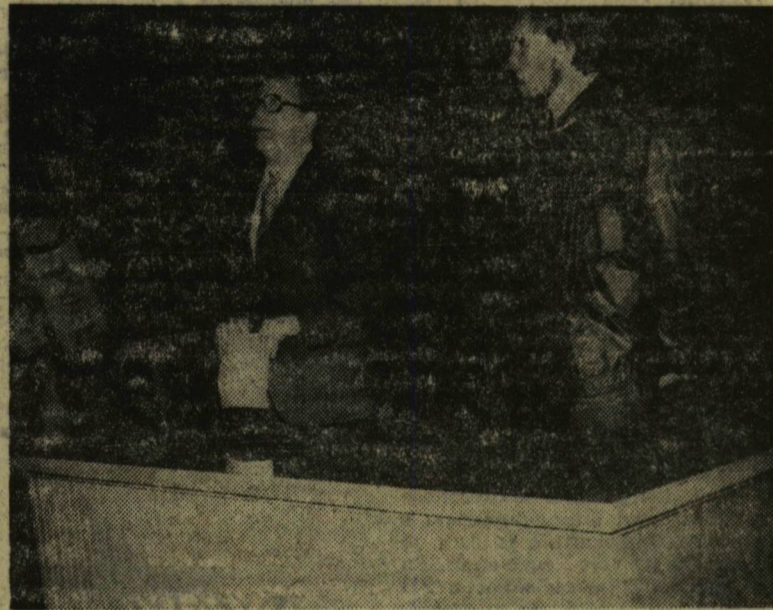
Tanulmánykötetéről

(4-5. oldal)

Országos bajnokság döntője Szegeden

(7. oldal)

Bölcsésznapok

Dr. Csukás István dékán egy napra átadta a natalmat Kokas Károly diákdékának

Még Carter, és a többi elnökjelölt is „megirigyelné” azt a korteshadjáratot, ami a JATE Bölcsészettudományi Karán folyt a diákdékán megválasztásáért. A négy transzparenséken öles befűk hirdették varoszszerít az évfolyamok jelöljeinek rátermettségét: „Jön még arra számos tavasz, aki Johannára szavaz!” „Kokas Károly, egyetlenünk, tiéd lesz az egyetemünk!” „Csillog, villog farka tolla: Kokas lesz az ajatollah!”

A választási harcok első fordulóját az évfolyamok jelölésével kezdődött. A hatóságos kortesbeszédében a dékánjelöltek minden szépet és jót megígértek. Könnyen tehették, hiszen csak egy napos uralmukról kellett később számot adniuk. A választási küzdelem első fordulóját végül is a második évfolyam harcias Kokasa, azaz Kokas Károly és párthívei nyerték. Az izgalmas küzdelem után a Bölcsész Színjátékos Műhely adta elő a Bölcsésztorit, melynek célja a közönség „felidegesítése” volt. Teljes sikerrel játszották a darabot. Este, akinek még ereje és energiája maradt, az a táncszobában mutathatta meg tudását.

A második program egy „komoly számmal”, a rivális évfolyamok közötti szellemi vetélkedővel kezdődött. A kérdések legtöbb kategóriában egy kissé túlméretezettek voltak, de azért mindenki jól szórakozott, ha más nem is, legalább a versenyzők válaszaiban. A zsűri természetű tagja értékelte a bölcsészek logikáját, annak ellenére, hogy néha nem éppen az igazság jött ki az okfejtés végén. A nagy harcot délután a sportpályán folytatták az évfolyamok. Az „aranylábú macák”, azaz az „idősebb” tanárok és diákok (diáklányok) mérkőzésén a közönség sokat nevetett — persze nem rosszindu-

latból. Utána tréfás vetélkedő következett, változatos, érdekes és főleg meglepő feladatokkal. Az évfolyamok új harcra után egy verbeli tanár-diák mecs következett, aminek eredménye a magyar-angolra emlékeztetett. A diákok kihasználták jobb erőnlétüket és 7:1 arányban lesöpörték az ellenfelet a pályáról.

A versenyzők este hat órától athéni mintára ostrakizmust, azaz cserépszavazást tartottak. A négy versenyszám végeredményeképp a második évfolyam Kokasa, azaz Kokas Károly lett a dékán. Meghatott hangon köszönte meg a bizalmat, majd székfoglaló beszédet tartott, ahol mindenit megígért. A rivális évfolyamok — belátván vereségüket — lelkesen támogatták a második évfolyam újításait, „hosszan tartó, szünni nem akaró taps” jelezte egyetértésüket. Az új „ideiglenes dékán” korlátozott lehetőségei — mindössze egy napos uralma — miatt természetesen legtöbb ígéretét nem tudta bevaltatni, de lelkesedése követésre méltó az öt „felváltó”, igazi dékánok számára is.

A választás után ismét a Bölcsész Színjátékos Műhely következett, az Oszlopos Simeon című dráma átdolgozása szerepelt műsorban. Az előadás után a történelmesek szakeste következett, ahol az évfolyamok történelem-szakos hallgatói mutatták be műsorukat. A hajnalig tartó nosztalgia-discón senki sem látszott fáradtnak, nagyon sokan végig bírták a hosszúra nyúlt programot.

Szombaton délelőtt tanárparlamenttel kezdődött a nap. A tanárok őszintén, nyíltan feltárták a hiányosságokat, nehézségeket, és a „dékán úrtól” kértek segítséget az orvosláshoz. A válaszok végkiengesége hasonlított egy cí-

(Folytatás a 3. oldalon.)

NÉHANY NAPIG TAVASZ VOLT...

A választópolgárok népes serege az Aud. Max.-ban

Tudományos ülés

Felszabadulásunk 35. évfordulója tiszteletére tudományos ülést rendezett április 10-én Népi demokratikus forradalom és a földosztás címmel a Magyar Történelmi Társulat Csongrád megyei és szegedi csoportja, a SZAB filozófiai és történelemtudományi bizottsága, a JATE új- és legújabb kori magyar történelmi tanszéke, a SZOTE marxizmus-leninizmus intézete, a JGYTF marxizmus-leninizmus tanszéke, a Hazafias Népfront megyei honismereti bizottsága és a TIT Csongrád megyei szervezetének történelmi választmánya.

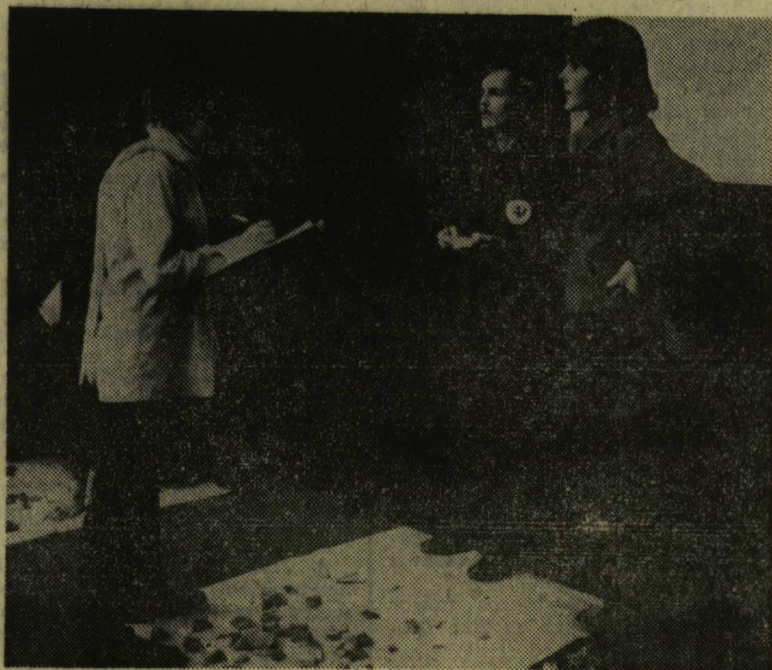
A SZAB dísztermében megtartott tanácskozás résztvevőit Mérei Gyula akadémikus, a JATE tanszékvezető egyetemi tanára köszöntötte, majd Orbán Sándor, a történelemtudományok doktora, egyetemi tanár, az MTA

Történettudományi Intézetének osztályvezetője tartott referátumot Az agrárkérdés demokratikus megoldásának útkeresése címmel.

Előadása után Somlyai Magda kandidátus, docens A parasztkérdés megoldása: történelmi sorsfordulónk alkotóeleme címmel, Szakács Sándor kandidátus, docens pedig A földreform az agrárgazdaság és a társadalom strukturális változásainak tükrében címmel tartott korrefe-rátumot.

Az agrárviszonyok forradalmi-demokratikus megváltozásának sajátosságai a Dél-Alföldön címmel Szabó István kandidátus, docens, a Kiszártermelő parasztság történelmi útja a felszabadulás után címmel Tamási Mihály kandidátus szövegezték a témakör tudományos elemzéséhez.

Bölcsésznapok

Az uralkodást eldöntő cserépszavazás — töredéke

(Folytatás az I. oldalról.)

áksparlamenthez: „A problémák valóban megoldásra várnak, rövidesen sor kerül rá, hogy foglalkozunk velük. Mindent el fogunk követni, hogy a feladatok minél gyorsabban és eredményesebben megoldódjanak.”

A tanárok „komolyan” vették az ígéreteket, bár a betartásukról csak úgy lehetne gondoskodni, ha legalább két éves uralma lehetne a diákdékánnak. Mivel ez nem kivitelezhető, így a problémák megoldása is az igazi dékánra fog majd várni.

Délután egy tréfás vetélkedő jelentette a nap csúcspontját. A „Diákdékán nagydíja” volt a tiszteletreméltó cím, amiért vetélkedtek az évfolyamok. A rengeteg versenyszám közül legérdekesebb talán a Rómeó és Júlia előadás volt, népszínmű, ókori színdarab, operett, misztérium-játék formájában. Az első évfolyam még nem elég érett: a komoly feladatok meghaladják erejüket, például a borkostoló versenyen nem tudtak helytállni, a nagyobb tapasztalat döntött. A rögtönzésekkel érvényesült az ötödik évfolyam rutinja, ők kerültek ki győztesen a legtöbb vetélkedésből. Szenzációsan sikerült pályaválasztásról szóló műsoruk. Megérdemelték győzel-

müket, és a hordó sört, amelyet a szervezőbizottság ajánlott fel a győztes csapatnak. A többi versenyzővel együttműködve elfogyasztották a díjat, és a többi csapat díja is gazdára talált (20 kg kenyér, zsír, piros arany, só). A jól megérdemelt jutalmak fél óráig „tartották magukat”, még ez is szép volt tőlük...

Este következett a dékánfosztó bál. Itt több lelkes közreműködő tiszteletbeli bölcsész címet kapott, a maradandóság kedvéért cserépre feljegyezve. A szokványos disco-műsort éjféltkor egy váratlan jelenet zavarta meg: a dékánt elrabolták! Persze rövidesen megkerült és ünnepélyesen (lehet, hogy sokk-hatás alatt??) lemondott magas rangjáról. Ezzel be is fejeződött a diákok uralma és visszatértek a szürke hétköznapok, kezdődhet újra a tanulás.

Reméljük, hogy a három nap tapasztalatait majd hasznosan fogják felhasználni a tanárok hosszabb ideig tartó „uralkodásuk” során. Mindenesetre az oktatók is tanulásra szorulnak sok esetben (például futball), nekik sem ártott a rövid ideig tartó szerepcseré.

A BÖLHE rendezvényei — a rendezők és bölcsészek (azaz három napig bölhészek) lelkesedésének köszönhetően — nagyon sikeresek voltak. Sokszor annyira teletöltötték az érdeklődők az Auditorium Maximumot, hogy még a legidősebb tanárok sem emlékeznek olyan előadásra, ahol ekkora lett volna a tömeg.

Lassan-lassan Szegeden is kezd kialakulni egy olyan hagyomány, amire az egyetemi városokban nagy szükség és természetes igény van. A jól sikerült rendezvény játékos formák közt komoly kapcsolatot teremtett a tanári kar és a diákok között. Remélhetőleg ez a barátság nem csak három napig tartott, hanem a BÖLHE után is folytatódni fog.

MÓRO CZ KÁROLY

Szakszervezeti választások

Az 1980. évi választások után a szakmai szervezetek (például a pedagógus, az orvos-egészségügyi) alapszervezeti szinten új struktúra szerint fognak működni.

Az új felépítés helyi megvalósításáról kérdeztük dr. Vetro Gábort, a Szegedi Orvostudományi Egyetem Szakszervezeti Bizottsága titkárát. Tájékoztatójában elmondta, hogy az OEDSZ Szegedi Orvostudományi Egyetemi Alapszervezete eddig a bizalmi csoportokból, a munkahelyi bizottságokból, a Szakszervezeti Tanácsból és Bizottságból épült fel. Az információk tehát négy áttétlen keresztül jutottak az illetékesekhez, s ez feltétlenül bizonyos torzulásokat okozott. Az új struktúra kidolgozása során többek között a többszörös áttét megszüntetésére törekedtek. Ennek eredményeként a nagy létszámú munkahelyeken — I. sz. Belgyógyászati, I. sz. Sebészeti, Gyermekgyógyászati, Szülészeti-Nőgyógyászati Klinikák, Gazdasági Igazgatóság — az új rendszer értelmében főbizalmiakat választanak. Indokolja ezt a 200 körüli magas taglétszám, valamint az egyéb helyi sajátosságok. A többi területeken, ahol a tagság 16—120 fő között van, a jövőben szakszervezeti bizalmi csoportot működtetnek. Az Orvos-egyetem legfelsőbb szakszervezeti testülete, a Bizalmi Testület lesz, mely a bizalmiakból és a főbizalmiakból tevődik össze. A bizalmiak választása április 15-én lezárult, s a tagság nagy politikai felelősséggel ítélte meg a választandó bizalmiak személyét. A választási határozat alapján a bizalmiakat többnyire nyílt szavazással választották meg. A választások káderelőkészítése egyébként hónapok óta folyik, a párt

és a KISZ-szervezettel történt egyeztetés alapján. A Bizalmi Testület május 8-i alakuló ülésén választja majd meg a Testület elnökét és titkárát, akik egyúttal a Szakszervezeti Bizottság elnöki és titkári teendőit is ellátják majd. Ez a Testület választja meg a Számvizsgáló bizottságot és a szakszervezeti bizottság mellett működő munkahelyi bizottságokat is. Az új struktúra alapján a legmagasabb szintű döntéseket hozó szakszervezeti fórum a Bizalmi Testület lesz, s ennek operatív végrehajtó szerve a Szakszervezeti Bizottság.

Az új szervezeti forma előnye elsősorban az, hogy a bizalmiak a bérezések, a jutalmazások, kiüntetések, stb., kapcsán közvetlenül élhetnek egyetértési jogukkal, résztvevői és egyben felelősei is lesznek a döntések végrehajtásának. További előnye az új felépítésnek, hogy az információk torzításmentesen jutnak el a tagsághoz és a felettes szervekhez, valamint hogy a Bizalmi Testület az intézményi demokrácia legmagasabb szintű fóruma lesz. Az új struktúra egyetlen hátránya a Testület magas létszáma — kb. 90 fő —, illetve, hogy hatékony működtetéséhez nincs elég tapasztalat.

A XII. pártkongresszus a szakszervezeti tagságot is munkája hatékonyságának növelésére szólítja fel, melyhez jelentős segítséget nyújt ez a szervezeti forma, amelynek szerepe meghatározó az üzemi demokrácia fejlődésének folyamatában. A szakszervezetnek politikai befolyásával, sajátos mozgalmi eszközeivel az új szervezet beindulása után fokozott hatékonysággal kell segítenie a szocializmus építését.

A SZOTE ismét a TET-ek mezején

Tavaly a Szegedi Egyetem hátsóiban számoltunk be a SZOTE KISZ Bizottsága kezdeményezéséről, a Történelmi Emléktúráról, közismertté vált rövidítés szerint a TET-ről. Mivel már egyszer megszervezésre került, idén már „hagyományosan” terveztük a székletelési éves felkészítő táborban ezt a kirándulással, harci túrával egybekötött megemlékezést, melyet a Forradalmi Ifjúsági Napok keretében bonyolítottunk le.

Tervezni könnyű, de megvalósítani nehéz! Hiába kezdtek el már szeptemberben a mozgolódást, nehezen lehetett olyan túristaházat, szálláshelyet találni, ahol a tervezett több, mint száz főt el lehetett volna helyezni, étkezéséről, szórakoztatásáról gondoskodni. Már-már úgy látszott, hogy objektív okok miatt a terv csak terv marad, amikor végre sikerült Siklóson helyet találnunk.

Tehát — irány Siklós! Ezt sem volt könnyű éppen megszervezni. A sport- és szervezési munkacsoportok bizony beleizzadtak, amíg kész tervvel, programmal állhatunk a hallgatóság elé. Szállást, étkezést, buszokat megrendelni, térképeket beszerezni (azt hiszitek, ez olyan könnyű? — állítólag az egyetlen részletes térkép fénymásolatai vannak birtokunkban...), a tervezett útvonalat előre bejárnunk a leendő állomások helyét kijelölni — ez a jéghegynek az a 45 része, ami a víz alatt van... Végre minden rendben, indulás — azaz előbb lemondani a felesleges étkezéseket! 140 főre terveztük és 70 jelentkezőnk lett!

Március 30-án hajnalban indult el kicsi, de lelkes csapatunk Pécsre. A hangulat jó volt, töretlen lelkesedésünk az sem ártott, hogy a vonaton hosszabb ideig

keresgéltük azt a felelős személyt, akinél a jegyeink rejtettek. Végül is minden tisztázódott, így Pécsre már kellően összerázódott és (szesz) testvéri barátságot kötött seregként érkezünk. Itt felszálltunk külön- és gyorsjáratú buszainkra és irány (most már tényleg!) Siklós! Kurucos rohammal elfoglaltuk a várban levő szálláshelyeinket és rögtön „terrefelderítésre” indultunk. Az estj emelkedett hangulat a felderítés teljes sikeréről áruklodott. Az eligazításon a felhős ég miatt felhős homlokokkal vettünk részt, de Pátkai Gyuritól felelősségteljes ígéretet kaptunk, miszerint holnap már jó lesz az idő.

Úgy látszik, a jó sportfelelőst a a jó összeköttetéséről ismerik meg, mert másnap ragyogó napfényben indultunk el a túrára. Sütött a nap, emelkedett (de még milyen meredeken!) a hegy, és mi percről-percre jobban megértettük, hogy miért járt Buga Jakab oly erőszertettel lovon. Nekünk csak az apostolok lova jutott, de így is állomásról állomásra gyűrűtünk magunk mögé a pirossal jelzett ösvényt. Az állomásokon legjobb (de néhol kevésnek bizonyult) tudásunk szerint választottunk a politikai, kulturális kérdésekre, ugróköteleztünk, dobtunk gránátot, medicinlabdázunk, sőt végül az MHSZ jóvoltából még célba (vagy legalábbis feléje) is lőttünk. A túra kora délután fejeződött be, így még arra is volt lehetőség, hogy köztelen sportolással fejezzük ki életörömmünket. Az csakhamar bebizonyosodott, hogy hegynek focizni, nem jó, mert nehezen megy felele a labda, völvénynek meg megüvsem, mert arra túl könnyen gurul és nehéz utolérni, mert nekünk két lábunk van, de ilyenkor csak útban van! Méis a megfelelő frissítő elfogyasztása

után már nem is törődünk ilyen kicsinyiségekkel.

Délután és este szabad program volt, kinek-kinek ízlése szerint lehetett választania a természetjárás, a Pécsre való belátogatás és a táj mellett a tájlellegül borokkal való ismerkedés között. Este a „Különbben dühbe jövünk” című film megtekintése után még további összebontalódási lehetőséget is kerestünk, természetesen zenével, még végül a film címére hivatkozva a turistaház gondnoknője szobáinkba nem küldött.

Április elseje! Hazamenetel, előtte próbariadó — fél órán belül ki kell pakolni a szobából! A társaság fáradtsága először abban nyilvánult meg, hogy kipakoljon, aztán meg abban, hogy a tréfa szerzőjének helybenhagyását elmulasztotta. Végül mégis átadtuk (eltár szerint!) a szobákat, felszálltunk a buszra, és bevonultunk Pécsre. Itt a vonatindulás még egyszer szétszóródunk, de a hazatérés, (na meg a csoportos jegy!) vonzása akkora volt, hogy vonatindulásra mindenki előkerült. Hazafelé kissé fáradtabbak voltunk mint induláskor. Még a túragyoztes negyedéves osztág is inkább vert szerepre emlékezett, amikor negyed tizenegyre rekedten és álmosan bedöcögött vonatunk Szegedre. (Szerencsére odafelé is vonattal mentünk, különben a szervezés ide-oda és oda-vissza haladását a masiniszta áprilisi tréfájának gondoltuk volna.) Szegeden érzékeny búcsút vettünk egymástól és a hős tettek (akarom mondani TET-ek) elszéledtek. Ha ennek a jól sikerült kirándulásnak híre megv — és pont ez ne szívórogna ki?! — akkor jövőre (remélve) kétszer ennyi embert is üdvözölhetünk az addigra már tényleg hagyományossá váló TET-en.

PIKÓ BÉLA

Tudományos-technikai úttörő szemle

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola adott helyt az április 8—9—10-én megrendezett Tudományos-technikai úttörő szemlének, melyet a Magyar Úttörők Szövetsége, az Oktatási Minisztérium és az Országos Pedagógiai Intézet hirdetett meg.

Április 8-án, az ünnepélyes megnyitón Feith Bence, a Magyar Úttörők Szövetségének titkára köszöntötte a meghívott vendégeket — köztük Göndör Tibort, az Oktatási Minisztérium képviselőjét, dr. Vaskor András, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola főigazgató-helyettesét, Vántus Istvánnét, a megyei pártbizottság munkatársát és Kulcsár Pétert, a KISZ Csongrád megyei bizottsága megbízott első titkárát — és a versenyző úttörőket.

A műszaki tárgyak iránt érdeklődő úttörők három napon át versenyeztek. A megyei technikai vetélkedők legjobb pájtásai — közel hetvenen — mérhették itt össze tudásukat a műszaki

ismeretekben, a gyakorlati foglalkozásban és a fizika tantárgyban felmutatott eredményeik alapján. A versenyő huszonegy csapat tagjai emellett tanúbizonyosságot tehettek a gyakorlati-szerelési munkálatokban való jártasságukról is.

A háromnapos versengés eredményeit április 10-én hirdették ki a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola dísztermében. A résztvevő csapatok közül tizenötöt jutalmazott a zsűri. A József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló általános iskolájának tanulói szép teljesítményt nyújtottak. Első helyezést érték el, ők kapták az aranyoklevelet. Második helyen a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem gyakorló általános iskolájának úttörői végeztek. A békéscsabai 7-es számú általános iskola csapata a verseny harmadik helyezettje lett. A pécsi Mecsek-alján általános iskola versenyzői a negyedik helyet szerezték meg az úttörők tudományos-technikai szemlén.